

Der Medwescher Tramiter

Det Saksesch Bliet der Medwescher Himetgeminschufft

Nr. 7 äm 4. Johr

Bäluëch zem „Mediascher Infoblatt“

Nürnberg, äm Juli 2008

Gedonkesplitter af „Noasaksesch“

vum Schuster Günther

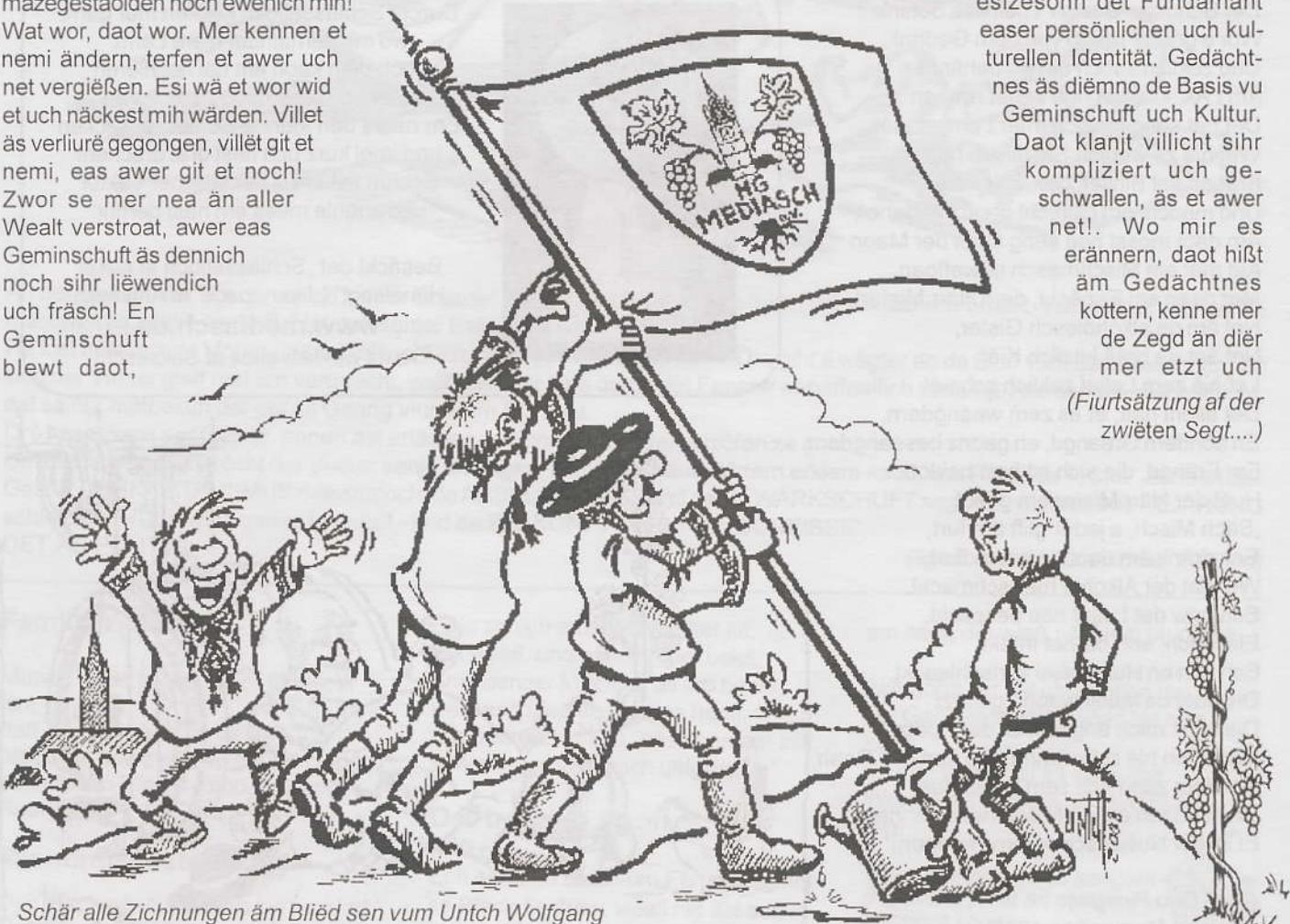
Derbä sen äs Ihrésach!

E jeder, die noch en Zänke Medwesch ä sengem Ännersten verspihre kaon, äs gaonz härzlich än eas HG ägeladden! Do versummle sich de Medwescher uch är Frängd äm de „Fahn“ ärer Geminschuff hiuzehaolden. Derbä sen äs bekaontlich alles, mätzemaochen uch mäzegestaolden noch ewenich mih! Wat wor, daot wor. Mer kennen et nemi ändern, terfen et awer uch net vergießen. Esi wä et wor wid et uch näckest mih wärden. Villet äs verliuré gegongen, villét git et nemi, eas awer git et noch! Zwor se mer nea än aller Wealt verstroat, awer eas Geminschuff äs dennich noch sihr liewendich uch fräsch! En Geminschuff blewt daot,

esi long sä zesummenhealt uch net vergäßt wie uch wat sä äs! Derbä healfit de Erännerung. Sä äs uch änjdien en Eosdreach vun Solidarität. De Erännerung net äschlofen ze lossen, hießt zé uéchten wat gewiest äs, awer uch zé munnen un daot wat net eabedainjt gead wor, un diém wat gewiest äs. Sich

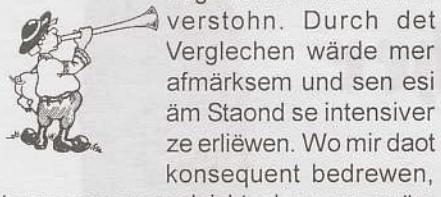
ze erännern äs iwrijens guér niche Schaond! Äm Gejendlil! Eas Gedächtnes äs wä en griuß Kist än dä alles ännegeschmäße widd wat mer äm Liéwen alles erliéwen, zesumme mät all dié ville Beldern uch Geschichten dä derzeagehieren. Merverdonken äm net nor eas Gefühl zea es sealwest, seangdern uch daot fiur aondern, et äs esizesohn det Fundämänt easier persönlichen uch kulturellen Identität. Gedächtnes äs diémno de Basis vu Geminschuff uch Kultur. Daot klanjt villicht sihr kompliziert uch geschwallen, äs et awer net!. Wo mir es erännern, daot hißt äm Gedächtnes kottern, kenne mer de Zegd än diér mer etzt uch

(Fiurtszung af der zwiéten Segt....)

Schär alle Zichnungen äm Bliéd sen vum Untch Wolfgang

(.....Fiuersätzung vun der irtschten Segt)

hegd liëwen ifach biëßer verstohn. Durch det Verglechen würde mer afmärksem und sen esi äm Staond se intensiver ze erliëwen. Wo mir daot konsequent bedrewen,

kenne mer gaonz leicht erkennen waräm der „hegdich Daoch“ esi äs wä e äs uch en esi vill intensiver erliëwen.

Wat daot broinje saol? Mer liëwen ifach bewasster!

Et äs alsi gead wo Mäntschen sich eränneren kennen. Eas Geminschuft basiert zwor af Erännerung, awer mer liëwen HEGD, ETZT uch HÄ fiur en Zeakonft än diér mir, esi long et es gid, net vergieße weallen wie uch wat mer sen! En gestiht Identität äs iwerhift net gead fiur de Siel. Däräm silé mer, dä mer wässe wie uch wat mer sen, uch nemü äst aondert würde weallén, esi long et irjendwä giht, eas Geminschuft zesummenhaolden.

Zea senger Identität ze stohn wer zem Bäspäll sich äm Autobus ä senger sakseschen Mottersproch normal ze eagnderhaolden uch net ze pespern, odder siguer minen Detsch riëden ze messen. Dä vill aondern dä äm gleche Bus heochen kreschen än alle mejlijé Sprochen durch de Gejend. Dä hu gaonz sächter niche Problem mät ärer Identität. Vun diëne silé mer äst lieren:

Soa stulz und vergäss näckest deng Wurzeln, dänn te kaost se der net eos dem Lefreßen ohnen demo ze verdrejen!

De HG-Medwesch kaon, wä gesoht, nor härzlich äladden. Det Diur stiht ongelwegt ofen! Der Schrätt ännen wer net nor Eosdreack vun Iwerzejung uch Gluwen un eas Geminschuft, seangdern uch ze diém ze stohn wat mer sen: Medwescher Saksen. Än desem Fall wer det „Derbäsen“ Ihresach!

Wat emol eas Kängd se wärde, daot äs dro en gaonz aonder Geschicht, iwer dä em vill speter irtscht erziéhle kaon.

Nor däram!

Der Schoster Gustav Theil eos Schink
Wor e gruß Frängd vun dem Gedrink.
Und zeklich saoch em en dohänner
Äm't Äk, ken det noa Letjef rennen.
Det hat seng Ursach, mer't em schuët.
Wel hië ze wenich Sätzflisch huët,
Brät en det Binkelchen wä't Feier
Und maocht em Durscht gaonz eageher,
Äm daot mosst nea seng Quël der Maon
Ald mät em Mischmasch üewefloan...
Mer dean em Eariëcht, dem Härr Mister!
Net äm de alkoholesch Gister,
Net äm de brää kitzlich Kiël
Lef hië zem Letjef zeklich schniël.
Det allent hatt, et äs zem weangdern,
En aondern Greangd, en gaonz beseangdern.
Em Frängd, die sich ist hart beklot,
Huët der Härr Mister em gesot.
„Säch Misch, e jeder glift äm lurt,
Ech dränk äm daot än enem fiurt,
Wel dat der Alkohol mer schmackt.
Ech häw det Letjef nea beseackt,
Elin säch, ech bä net intakt:
Ech hun en Hulznuëjel verlschleackt.
Die huët de Muëjewaond gerätzt
Die kickt mich ängde mät der Spätzt.
Nor wonn hië schwämmt, dro hun ech Reah,
Äm daot zähn ech zem Letjef nea,
Und stürzen ald en Mischmasch ännen,
Et sil der Nuejel schwämme kennen!"

(Vum Otto Piringer,
eos dem Merenziker, 1937)

De 25

vum Schuster Dutz

Der Hans daot äs en annätz Kärl vuél Heangdmäcken äm Hift,
e Sträck, wä'n zwiéter af der Wealt
nemi erämmerlift.

Se Vuëter awer zillt em mät
der Korbatsch uch derno,
ald 25 af de Räck,
bäs dat hië grän uch blo.

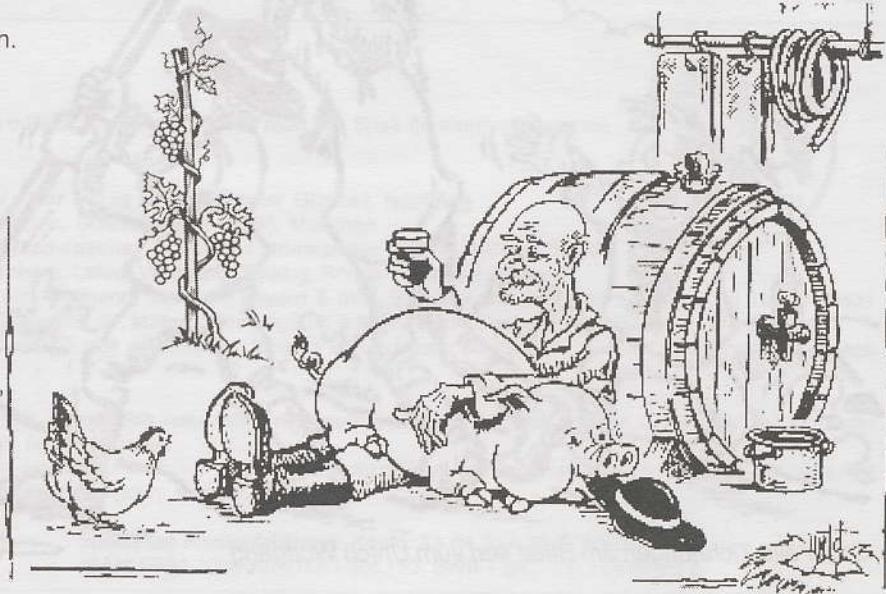
Ist frocht der Lührer en: „Hir Hans,
wä äs daot mät dem Schlon?
Kaost tea dä 25 dro
af denjem Räck uch drohn?“

„Det Drohn daot geng dich“, spräch
der Hans,
daot äs bä der Geschicht
jo long noch net det Allerschwerst, –
Det Afladden äs licht!“

(Eosgegrüewen vum Römer Willfried
eos dem; „Kalender des Siebenbürger
Volksfreundes 1932“)

Durch Schlässelloch kucken mer gärn,
wo mir derhainer hiera Lärm.
Doch diën kaon em häi net hieren,
awer em kaun noch äster lieren.
Em mess den klenne Schlüssel säcken
und imol kurz uch fiëst draf dräcken!
Schiun list em ä saksescher Lektür
und zuéhle mess em næst derfir.

Besäckt det „Schlässelloch af easier
„Himetseg“ („Homepage“ af Änglesch)
www.mediasch.de
Do äs wirklich alles af Saksesch!

WAT ÄS IJENTLICH POLITIK?

E Geang frôcht senje Vuëter: „Wat äs ijentlich Politik?“ Drô sot der Vuëter: „Hir zea me Geang, daot äs gaonz ifach. Säch, ech broinjen det Giëld himen, alsi bän ech der KAPITALISMUS. Denj Motter verwaold det Giëld, sä äs de REJÄRUNG. Der Opa passt af, dat alles senj lurnung huët, alsi äs hië de GEWÄRKSCHUFT.

Mir alle hun nor int äm Sänn, nehmlich denj Wiuhlergohn, dänn tea bëst det VULK; de Breader die noch e Baby äs, äs de ZEAKONFT. Huëst tea daot nea verstaonden, me Geang?“ Der Klin iwerliëcht und bidd den Vuëter, en noch en Nuëcht driw schlöfen ze lossen.

Än der Nuëcht wacht'e af, wel se kleiner Breader än de Kotsch gemaocht huët und schräcklich breallt. Wel hië net wiß wat ze maochen äs, giht'ë än de Schlöfstuff senjer Ealdern.

Hä loat awer nor de Motter und schläft esi fiëst, dat'ë se net awäke kaon. Dro giht'ë wegter än de Stuff vum Dänstmedchen, wô sich der Vuëter glatt mät äm vergnächt, wiährend der Opa durch det Fenster eanaffeallich zeasegt. Alle sen esi beschiëfticht, dat se net mätbekun dat der kli Geang viur ärem Bät stiht.

Drô beschlesst der Geang, ohnen äst erlädijen ze kennen, wedder schlöfen ze gohn.

Um nechste Morjen frôcht der Vuëter senje Geangen, of hië mät ijäne Wirtern erklore kaon, wat Politik äs? „Cha“, aontfert der Geang: „Der KAPITALISMUS mässbreocht de ARBEDERKLASS und de GEWÄRKSCHUFT segt zea, wiährend de REJÄRUNG schleift. Det VULK widd gaonz ignoriert - und de ZEAKONFT loat än der „SCHEISSE“.

DET ÄS POLITIK!

(ägescheackt vum Römer Wilfried)

Familiëfridden

Munch Weiw broinjt senje Maon, si färr,
datt, äm ze mäden e Gezärr,
hië „Cha“ sot, mehr wä griuß't Gedea,
sä huët dro Riëcht – und hië seng
Reah.

Mienungseosteosch

Den Mienungseosteosch kurz erklärt,
Dem Kängd de Motter eabeschwert:

„Wo schiun emol der Vuëter kit,
äst weall, und dennich net bekit,
und menger Mienung äs dro baold,
wel seng Idee en Easänn haolt,
dro huët sich z'eas, bäs zähn em zillt,
e Mienungseosteosch uëfgespillt.“

Der treorich Maon

Ech sähn en Maon um Fenster stohn,
se Bläck äs dräw, weall hië äst son?
De Uje ficht, e giht zeräck,

em segt, die wieß näst mih vu Gläck.

Ech gohn zer Dir und klopen un,
der Gonk widd lächt, widd hië nea
kun?

De Dirr giht af, et kit seng Frä;
Woräm hië schroat, dat wieß ech
nea!

Tittes Hansotto, eos sengem
Bäjjeltche „Wat än der Ih
passiere kaon...
(Drabenderhöh 2006)

Frä Richters Geschicht Nr. 1

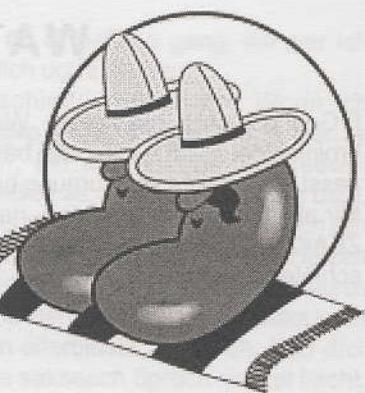
De Mehr vun der Biuhn

Wässt ir, waräm die Biuhnen um Beoch en Narw hun? Wo net, dro messt er des Mehr vun der Biuhn liesen.

Et worn emol en Meos, en Wurscht uch en Biuhn, dä liewten um Raond vum Dorf än em kleinen Hesken zesummen und et geng en sihr gead. Zwië gengen jeden Daoch arbeden und ient bliw derhim und kocht det lëssen. Se kochten ängden Wengstienkrekt. Imol sot de Meos zer Wurscht: „Tea Wurscht, wä maochst tea daot, dat det Krekt beseangders gead schmackt, wonn tea et kochst? „ Dro lacht de Wurscht und sot: „Daot äs gaonz iefach. Wonn det Krekt gead kocht, dro schloppen ech iest durch det Däppen. Vun diém schmackt et dro esi geat.“ Um nechsten Daoch wor de Meos mät dem Kochen drun. Sä ducht: „Wat de Wurscht kaon, daot kaon ech uch.“ Und wä det lëssen gead hieß wor, sprung sä än det Däppen. Awer är Pech! Se keangd nemí ereoskrechen.

Wä nea de Biuhn uch de Wurscht heangerich uch mähd vun der Arbet hieme kaomen, wor de Meos nierest ze sähn. Se refen se und seakten iwoal, än e jedem Meoseloch. Nierest wor det Meisken ze fainjden. Dro sot de Biuhn: „Wißt te wat, Wurscht, kam mer iëssen nea zéirscht und dro säcken mer wegter.“ Alsi aosse se vum Wengstienkrekt, daot de Meos gekocht hat, und et schmackt en esi gead, wä noch näckest. Se aoßen alles af bäs af den Boddem vum Däppen. Nor af iest, wat dinkt er, wie laoch do ohmächtich und bewiecht sich nemí? De Meos! ! Gaonz erfehrt reffe se schniel de „Salvare“, den Kronkewüjen, und de Meos word äm Spidol zem Gläck wedder belieft. Awer de Biuhn mosst iwer de Tummhiet vun der Meos esi ferchterlich lachen, dat er der Beoch aplatzt. Und nea mosst är der Beoch weder zeageneht werden. Sängthiér huet de Biuhn en Narw um Beoch.

Säht nor no, se huët wirklich ien.

Erzaohlt vom Faber Ingeborg (gebiurän Folberth)

Wärwung vum Schuster Dutz

Det Grewleletchef

Wonn der Mäntsche geneach gehuët
Vun dem ville Stuf,
Diën e änje schläcke mess
Än der Stadt ze Huf,
Ach wä fählt e sich dro gead,
Wä gebiuren noa,
Wonn um Seangtuch hië dro kaon
Eossë gohn än't Froa.

Und e nit sich senje Stock
Uch den Hott und flit
Sich e lastich Stäckelchen
Wä zem Marsch und giht.
Baold äs hië zer Stadt derteos
Und kit än de Bäsch,
Ach wä äs et do doch hisch,
Kähl, geseangd uch fräsch!

Wegter giht e senje Wiéch,
Kaon net satt sich sähn,
Schlesslich kit e af en Wis,
Brid uch weg uch grän.
Do segt hië en Heske stohn

Duér e sich gleich nit,
Äm doch istér nozesähn,
Wat em do bekit.

Und wat hië gaonz steall geahnt,
Träfft uch wirklich än,
Dänn 't äs allerhaond ze hun
Än dem Heos dertän:
Ken den Heanger Batter, Kes,
Oarëfonk uch Wurscht,
und dro Trepcher weangderbor
Mehr ke wellen Durscht.

Hië sætzt sich duér un en Däsch
Und healt Seangtuch do,
Dinkt sich: Et gefeallt mer hä
Biesser mehr wä wo.
Hähär ämmen kun ich nor
Hiér noch gaonz gewäss,
well't äm Grewleletchef um
allerheschten äs!

(Eos dem Hontertstreoch, Oktober 1925)

Sakseschet eos der Noberschuft

*Detmol eos Baoßen vum Kinn Misch,
Bad Griesbach*

Apropos „Sachsen“, „Bäcksen“, „Bäcksen“, äm Banat gauf et zemlich villmols Kretzungen zwäschen Säksen uch Schwaben. Em hått sich ä Russlund är wiéhrend des Militairdainstes kennegeliert.

Hält iest uch åf der Hiuschiul. Wai sul em niå des „curcitur“ hießen, wåt ios desen Verbändjungen erviurkumen?

De „Banater Zedjung“ hått en Schefredaktör, die Berwanger Nikolaus hess, am wåt de Schwaben är Zedjung uch „Berwanger-Zedjung“ titulierten. Der Niki wor uch mät er Sächsän ios dem Kiäkelduel froindjert en hått uch esi en Kretzleng äm Hios. Un em hieschen Dauch kitt'e åf de Idee, des uerem Dewel, wåt nichen Sächsen noch Schwaben woren, uch wiertlich, schräftlich ze kretzen end „kreiert“ det Wiurt „SCHWACHSEN“. Esi wor en nua Vulksgroup enstunden ent wie wiess, wo mer net iosgewundert weren, haden dai iäs guér iwerflijelt. Em wiess jo, dått Hybriden (curcitur) sich schniel vermire kennen uch en stärkeren Wedderstund

hun als de normal Starwijken. Wai merken Detschlund kumen, hått ich nia en Schwäcsen uch Schwächsän äm Ge-päck. E puér Gohr vergengen uch menj Diuchter froindjert en Nederbayern.

Wät sen niä menj Ankeln: schwäksesch Nederbayern är nederbayeresch Schwäcsen? Menj Sann äs än zwieter Ih mät er

Chinesän froindjert. Se hun nichen Kändj. Äwer wonn Ankelscher do weren, esi frojen ech mich, wåt weren daut: detsch-chinesesch Schwäcsen, chinesesch-schwäcsesch Detschen? Esi terf em wetcher roden. Jedenfalls huët sich det Problem „sächsesch“ är „detsch“ eriwright, wåt menjen Stundpunkt ubelongt.

Problem-Lieser

E jeder vun eas huët Problemer, miest sen et net diér ugenehmer. Der ien liest säääm Haondämdrehn, bäädiem widd alles gleich bequem.

Der aonder, wä än ät verläwt, sich än e jed Problem verdefft und schiebt et däjlich viur sich äng, wä wonn en Kerbes schiebt e Schweng

Tittes Hansotto, Allerloa quiér durch det Liëwen (Drabenderhöh 2007)

Janggeseallen-Theorie

En ägefliest aold Janggeseall Sot ennem, die sich Fronjdern weall, waräm hië daot hät net gedohn:

„Als Realist derzea ich stohn, ellin ze blewen, ohne frondern, dro wieß ich, datt ich kaon verhaindjern
Problemer, dä mät Fräen kun, diér ech esi – ellin net hun!“

En Dokumänt eos der Vergongenhit daot näst vu senger Aktualität verliuren huët!

Schuster Dutz schrewt äm Viurwiurt senjes irtschen „Bäm Honertstreoch“, Oktober 1925 foljendet:

Läwer Fränjd!

Änirscht weall ich Der en hischen geaden Daoch giën. Und ich weall Dich bidden, mich än, wonn ich kun, mät em fränjdliche Gesicht än de Haond ze niën. Dro würde mer es sächer geat mäten-aonder verstohn. Än desem Sänn soa mer hisch gegroßt!

Und nea weall ich Der sohn, wat ich ijentlich viurhun. Ich weall Der vun easem Vilkchen alldäster erzielen. Lastijet uch Ärnstet. Wä et kit. Än irtschter Rend awer Lastijet. Ich wieß et, esi äst gefeallt Der. Und et äs uch gead! Wonn em de gaonzen Daoch esi vill eanugenehmetschlacke meß, dro kit enem e kli lastich Geschichtchen odder Gedichtchen gor gead. Em vergässt fir en Ujebläck, dat et eoßer enes senje vär Woinjden uch noch munchalddäst aondert git, und dinkt, em wer elin af deser Wealt. Em sätzts äm Griußvuetersteahl und segt villicht zem Fenster eoßen, pippt en Zigarr odder en Zigaret, wonn em e Maon äs und et enem zeafeallich glatt longt, und froat sich, dat em doch uch af deser Wealt äs. Cha, wie wedd net gärn alldist lachen esi geat vun Härzen. Und lastich Begièwenhiten git et än easem Liëwen doch iweraoll, wuér em segt, glatt geneach. Wonn em en Uch derfiur huët, fainjd em se gor baold. Dänn mir se jo äm Greangd geniuhn e lastich Mänschenschlaoch. Easer Härrgott huët es nea emol esi gemaocht, wat kenne mir derfiur! Und e hat riëcht, dea e es esi gemaocht hat. Et hät jo glatt net gepaßt, wonn af desem hische Fläkelchen lërd e grandich uch verbättert, drech Mäncheschlaoch gewunnt hät. Nä, nä! Easer Härrgott huët es hä esi gewult uch gebreocht, wä e es gemaocht huët, und äm daot messe mer uch blewen, wä mer sen.

Awer säch me läwer Fränjd, et kit mer schär esi fiur, wä wo mer hisch hemlich ufengen, aondersch ze wärden. Mer verfriëßen und verquinteln es iwer allerhaond nästnäitzich Sachen, dat et glatt net der Mäh wiërt äs, und wärden drifft grandich uch vergraontz. Und derbä verläse mer allmehlich de Liëwensfroad uch Liëwenslast, dä der Mäntscha doch än irtschter Rend breocht, wonn e net viur-

der Zegt zegreangd goh weall. Ich wieß jo net, hun ich riëcht, awer et kit mer zecklich esi fiur. Äm daot weall ich uch mät versäcken, Der iwer des grum Stämmung iwern ze healfen, ändiäm ich Der alldäst Lastijet ze liëse gië weall. Villicht gelainjd et mer. Mehr nor alldist. Awer, wä gesoht, uch Ärnstet weall ich Der broinjen. Et saol Dich net treorich

nung än Erfeallung geng, esi wer ich gläcklich uch zefridden.

Und schleßlich noch äst. Wonn ich versäcke weall, sakesch mät Der ze riëden, esi wä mer der Schnüewel gewuëßen äs, esi dean ich et äm daot, wel eas härz sakesch Mottersproch elin ämstaond äs, daot, wat ich affem Härzen hun, eoszedräcken. Ich weall sakesch Geschichten Der erzielen, und daot kaon ich um allerbiëste sakesch. Und dro: Äs eas sakesch Sproch net det irtscht, af wat mer es sorje messen, wo mer wirklich uch esi blewe wealle, wä mer sen? Und git et dänn iwerhift äst Hescheret wä sää? Cha wärrlich, sää verdänt et, dat mer es af se sorjen und se erhaolden uch fliëjen.

Cha, wirst Te villicht minen, mät dem

maochen uch deffsännich, awer et saol Der zïjen, dat eas Vulk en deff, deff Gemät huët. Dat et zwor leichtliëwich awer net leichtsännich äs. Wat ät geducht uch geseangen huët ze allen Zejden, äs eos em deffen Empfainjden ereosgequallen, und ich dinken, dat glatt uch des Ijenschuft derzea bagedrohn huët, dat et sich hä esi long erhaolden huët.

Cha, mir Saksen se gemätvuëll uch gemäßlich und äm daot kenne mer uch lastich uch fröhlich sen. Gew nor easier Härrgott, dat mer et än alle lweget uch bliwen!

Und wonn et mir gelainje sil, mät uch e kitzken derzea bagedrohn, dat des Hoff-

Mir de Keakellegt

Mir sen de lastich Keakellegd, ä Medwesch wore mer derhim, fiur't Liewen hadde mer än Zegd, sen däram näckest net elin.

Eos Medwesch se mer uefgehähn well do der Weng wor't seor, äm än der Wealt es ämzesähn, hu mer zeschlohn dä Treoér.

Mer wule nor uch nor dervun, gaonz fär ewech vum Keakelstraond. En aondern hu mer net bekun, sen net äm Hemmelreich gelaondt.

Et giht es do a'r gead uch feng, se mistens lastich uch vergnächt, mer zurpen än noch gäre Weng bäs dat äm Hift der Bleatdreack stecht.

Mer kände nea eas Wealt vergiessen, daot Medwesch, wat et nemi gid, de Keakel eos dem Hift verstiissen, well nea en biesser Zeakonft kit.

Wat blewt um Oinjd vun easem Drum no diëm der Daoch en friëßen hut?Wonn flecht en Bliët vun enem Bum, giht di dervun uch net kaputt.

Schuster Günther

Riäden bän ich gaonz äverstaonden.
Awer det Liësen uch det Schrewen! Mät
dem widd et net gohn! Waräm net?
Versäck nor ist! Wonn et zem irschtemol
uch e kitzken happere wid, zem
zwiëtemol giht et sächter vill biësser und

bäm drätten- uch virtemol bäst Te schiun
esi dertän, dat Te glatt nemi märkst, dat
Te en „fremd“ Sproch list. Haff nor e bitzke
Geduld uch geade Weallen und Te wirst
sähn, wä feng et Der gefeallt!
Und nea weall ich mich af de Strimp

maochen und menj Ris untriëden.
Alsi wä gesoht, läwer Fränd, en
frändlich Min uch e kitzken en geade
Weallen!
Und en schine Groß vun
Denjem Hontertstreoch.

*Wä rährend uch eosdracksvuëll de
Froad iwer e Weddersähn än easer
sakseschen Mottersproch klainjt, kaon
em än dem foljenden spontan
entstaondänen Gedicht vum Hermine
Ronai (gebiurän Lederer) noliësen.
Bekun hu mer et vum Josephi Irmgard,
der Frängdän, vun diér äm Gedicht de
Ried äs.*

Weddersähn no 28 Johren! Läw Frängdän!

Ech bää mist insem wä der Tuëst,
meng Gedonken sen oft ägeruëst!
Tea kaomst hiér wä e Sannescheng,
und bruéchst mir uch e Liter Weng.

Mir wornen zwor erstaont,
dänn, esi long mer eas geaont
wore mir schlank uch mäckich
uch jederzegd unzäckich!

Dat mer nea aold uch eagelinkich
wor iwerhift nemi bedinklich!
No 28 Johren Weddersähn,
äs et esi bää aolde Fräen!

Mir hadden awer vill gelacht,
dänn de Erännerung wor erwacht.
Eas däck Hainjdern spüllt niche Roll,
die gehirt net än det Protokoll!

Na cha, de Jugend äs verbä,
awer mir sen ängde noch hä!
Blew geseangd und lebewohl
und nem halt ist uch en „Koprol“!

Der Härr eas noch erhaolt,
dro wärde mir bestämmt uch aolt!

Ronai Hermine

Det wätzich Äk

Der noa Biologielührer begeht der Motter
eines senger Schiller än der Stadt. „Gän
Daoch, Frä Müllerr“, begresst e se, „Är
Sann äs jo eossergewöhnlich wäss-
begierich!

„Hut hië sengen Wässensdurscht von
Änen odder Ärem Maon?“ - „Na cha, dils-
dils, det Wässen huët e vu mir, den
Durscht iher vu mengem Maon“.

Chef zem Ugestaolten: „Se sen
entlossen - Se hun äm Dänst geschlo-
fen!“

Ugestaolter: „Daot maochen aondern jo
uch!“ Chef: „Cha cha, awer net mät
menjer Frä!“

(ägescheackt vum Römer Wilfried)

En Kannibal heocht mät sengem Sann
heangrich äm Stroßgrüewen. Soht der
Geang: „Vuëter, dä Frä do, dä friëße mer
neal!“ Draf soht der Vuëter: „Nä, me
Geang, dä äs vill ze fätt. Daot äs licht
fiur de Liëwer.“

Derno kit en verdrecht, dänn Frä verbä.
„Awer Vuëter, dä friëße mer!“ Draf der
Vuëter: Nä, me Geang. Dä äs esi dänn,
un diér beße mer es nor de Zonjd eos.“
Et deoert net long und et kit en hiesch,
schlank uch jang Frä verbä. Soht der
Geang: „Awer Vuëter, des hä friëße mer
awer neal!“ Draf der Vuëter: „Nä, me
Geang. Dä nië mer mät Himen und
frießen de Motter!“

Droa Haondwärker dischkurieren iwer det
Aolder äres Berofs. Jeder gliwt den
ealdsten ze hun. Soht der Meorer: Ech
hun den ealdsten Berof, mir Meorer hu
schiun de Pyramiden än Ägypten gebaht!
Aontfert der Gärtner: Daot äs noch guér
näst, me Berof äs noch ealder, mir Gärt-
ner hu schiun de Guerten „Eden“
beflaonzt! Soht der Eläktriker: Goht iwer!
De Eläktriker sen de ealdsten: Wä der
Härgott soht, dat et Lächt würde sil,
hadde mir viurhiér schiun de Lidungen
verluëcht.

Kit en Amerikaner af en Gebeorënghof:
„Weall kifen 50 Kilo Ruëßenhoor, zuéhlé

mät harten Dollars!“ Der Gebeoër dinkt,
der Ami äs verrafft, awer ech kaon dä
Dollars gead gebreochen. E schnegd
senge Ruëßen de Hoor uëf und schmeßt
se af de Wooch - lider nor 48 Kilo. „Ech
nor kife 50 Kilo“, soht der Ami. Mäst, dinkt
der Gebeoër und giht noch iest durch de
Stall - awer niche mih Ruëßenhoor. Af
dem Wiëch zeräck giht'e durch de
Kuchel und segt den Griußvuëter mät
sengem lonke Buërt do sätzen. Daot äs
et, der Buërt widd uëfgeschnidden uch
af de Wooch geluëcht - genä 50 Kilo.
Der Ami äs zefridden und zuéhlt.

14 Däch speter kit der Gebeoër vum
Fiëld und segt den Griußvuëter gaonz
iuwen af dem Birrebum heochen.

„Wat maochst tea do iuwen?“ frocht en
der Gebeoër. Krescht der Griußvuëter
zeräck: „Der verrafft Ami äs wedder hä-
detmol weall'e 100 Oachen kifen, mer
hun awer nor 98!“

Foto: Fabini Hermann

De Redaktion bedonkt sich!

Et as wärrlich und der Zegd sich ist bää all ease Liësern fiur är erwisän Troa gaonz härzlich ze bedonken! Fiur allem bää all dienen dää mäthealfen den Tramiter mät Liëwen ze erfeallen. Wat wer der Tramiter ohnen dää vill Liëser, dää es Bädräch uch lastich Stäckeltcher zeaschäcken? Wä triustlius wer e ohnen dää vill lastich Zichnungen uch Karrikaturen vum Untch Wolfgang? Awer dro irscht ohnen den Römer Willfried, die det geschriwä sakesesch Wiurt viur Fehlern schätzt? Läf Frängd! Sedd bedonkt und maocht wegter esi! Dro widd et den Tramiter sächer noch long giën!

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER versteht sich als e Bließd zer Verbridung vu Froad uch Spaß än easer sakeschen Mottersproch!

Ereosbroinjer: Hemetgeminschuft Medwesch e.V.; **Der irscht Chef:** Schuster Günther, Nürnberg
De Steallvertriéder: Gökeler Alfred (Freddy), Balingen, Buresch Horst (Mick), München

Redaktionskollegium: Mediascher Infoblatt / Medwescher Tramiter / Homepage: WWW.MEDIASCH.DE:
Dr. Drotloff Hansotto, Alzenau, Fillinger Ingrid, Nürnberg, Lehrer Wolfgang, Tutzing, Römer Wilfried, Augsburg.
Schuster Günther, Nürnberg (verantwortlich), Untch Wolfgang, Talheim ; Layout & mih: Schuster Günther, Sankt-Gallen-Ring 198, D-90431 Nürnberg, Tel: 0911-612405, e-Mail: HG-Mediasch@online.de; **Märtbeder Logistik à Medwesch:** Dechant Guib Reinhart, Famili Ungar.

Erschengd än: Närrembrich (Nürnberg); **Wä oft?**: iest odder zwiemol am Jühr als Bäluëch zem Mediascher Infoblatt (awer nor wo geneach Legd, geneach Bädräch äschäcken);

Dreack: „Samuel s.r.l.“ à Medwesch, Stiegass,

Schräftlich Bädräch bitte un de Redaktion schäcken. Numentlich oder mät em Signum gezichert Bädräch steallen de Minung der Verfasser duér und messen net mät diér des Ereosbroinjers iwerinstämmen.

Det Bließd as ämsonst, awer mer wedden es froan wo sää eas mehrmor ewenich eangderstätzen, et mess net eabedainjd Giëld sen, awer vill Bädräch. Of des nea sealwest geschriwe sen oder irest feangden, as egal.

Bankverbainjdung:

Sparkasse Fürstenfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70,
IBAN: DE81 7005 3070 0001 3043 93, SWIFT-BIC: BYLADEM 1FFB

